

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (neljäs jaosto)
9 päivänä heinäkuuta 2003 ***

Asiassa T-102/00,

**Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, koti-
paikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja J. Stuyck, prosessiosoite
Luxemburgissa,**

kantajana,

vastaan

**Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään H. M. H. Speyart ja L. Flynn,
prosessiosoite Luxemburgissa,**

vastaaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

jossa kantaja vaatii Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 31.1.2000 tehdyn komission päätöksen K(2000) 36, jolla vähennettiin Euroopan sosiaalirahastosta belgialaiselle toimintaohjelmalle (flaaminkielinen yhteisö) yhteisön tavoitteen nro 3 toteuttamiseksi myönnetyn tuen hyväksymisestä 25 päivänä marraskuuta 1994 tehdyllä päätöksellä K(1994) 3059 alun perin myönnetyn rahoitustuen määrää,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. Vilaras,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 29.1.2003 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden

rahoitusvälineiden kanssa 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2052/88 (EYVL L 185, s. 9), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2081/93 (EYVL L 193, s. 5; jäljempänä puiteasetus), 1 artiklassa mainitaan eräänä yhteisön muun muassa rakennerahastojen avulla tavoittelemana ensisijaisena tavoitteena ”pitkäaikais-työttömyyden torjuminen ja nuorten sekä sellaisten henkilöiden, jotka ovat vaarassa syrjäytyä työmarkkinoilta, työelämään siirtymisen helpottaminen” (jäljempänä tavoite 3).

- 2 Puiteasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaan juuri Euroopan sosiaalirahaston (ESR) on myötävaikutettava tavoitteen 3 toteuttamiseen.

- 3 Puiteasetuksen 4 artiklassa mainitaan useita koko yhteisön rakennepolitiikkaa säänteleviä periaatteita. Näihin kuuluvat ”täydentävyyden” periaate, jonka mukaan yhteisön toiminta täydentää vastaavaa kansallista toimintaa tai myötävaikuttaa siihen, ja ”yhteistyöhön osallistumisen” periaate, jonka mukaan yhteisön toiminta perustuu kiinteisiin neuvotteluihin komission, asianomaisen jäsenvaltion ja tämän kansallisella tasolla nimeämien toimivaltaisten kansallisten, alueellisten, paikallisten tai muiden viranomaisten ja toimielinten välillä, jolloin kaikki osapuolet pyrkivät yhteistyössä samaan päämäärään.

- 4 Rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2082/93 (EYVL L 193, s. 20) (jäljempänä yhteensovittamisasetus), 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissio vahvistaa osana yhteistyöhön osallistumista rahastojen rahoitusosuudet rahoitettaessa tavoitteisiin 1, 2, 3, 4 ja 5 b liittyvää toimintaa, ja saman artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että ”rahastojen osallistumisosuudet lasketaan joko

suhteessa kaikkiin kustannuksiin, jotka voivat saada tukea, tai suhteessa kaikkiin julkisiin tai niihin verrattaviin menoihin (kansallisiin, alueellisiin tai paikallisiin ja yhteisön menoihin), jotka liittyvät kuhunkin toimenpiteeseen (toimenpideohjelmaan, tukiohjelmaan, yleiskattavaan tukeen, hankkeeseen, tekniseen apuun tai tutkimukseen)”.

- 5 Yhteensovittamisasetuksen 24 artiklassa säännellään rakennerahaston tuen vähentämistä, pidättämistä ja peruuttamista. Siinä säädetään muun muassa seuraavaa:

”1. Jos toiminnan tai toimenpiteen toteuttaminen ei ilmeisesti oikeuta siihen myönnettyyn rahalliseen tukeen tai osaan siitä, komissio tekee tapauksesta aiheellisen tutkimuksen yhteistyöhön osallistumista noudattaen, pyytäen erityisesti asianomaista jäsenvaltiota tai muita tämän toiminnan täytäntöönpanoa varten nimeämiä viranomaisia esittämään havaintonsa määräajassa.

2. Tämän tutkimuksen perusteella komissio voi vähentää asianomaiseen toimintaan tai toimenpiteeseen annettua tukea tai pidättää sen, jos tutkimus paljastaa epäsäännöllisyyksiä tai sellaisen huomattavan muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää ja joka vaikuttaa toiminnan tai toimenpiteen laatuun tai niihin olosuhteisiin, joissa ne pannaan täytäntöön.

— — ”

- 6 Asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan sosiaalirahaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4255/88 (EYVL L 374, s. 21), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla

neuvoston asetuksella N:o 2084/93 (EYVL L 193, s. 39; jäljempänä ESR-asetus), 2 artiklassa luetellaan ne ”tukikelpoiset menot”, joille ESR:n tukea voidaan myöntää.

- 7 Puiteasetus ja yhteensovittamisasetus on kumottu 1.1.2000 lukien rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, s. 1), jonka ”siirtymäsäännöksiksi” otsikoidussa 52 artiklassa säädetään, ettei se ”estä jatkamasta tai muuttamasta, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, tukitoimea, jonka neuvosto tai komissio on hyväksynyt asetusten (ETY) N:o 2052/88, — — (ETY) N:o 4253/88 tai muun kyseiseen tukitoimeen 31 päivänä joulukuuta 1999 sovellettavan lainsäädännön perusteella”. ESR-asetus on kumottu 1.1.2000 lukien Euroopan sosiaalirahastosta 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1784/1999 (EYVL L 213, s. 5), jonka ”siirtymäsäännöksiksi” otsikoidun 9 artiklan mukaan asetuksen N:o 1260/1999 52 artiklan siirtymäsäännöksiä sovelletaan soveltuvin osin myös tähän asetukseen.

Tosiseikat

- 8 Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (Belgian flaaminkielisen yhteisön rahasto vammaisten sosiaalista integrointia varten; jäljempänä VFSIPH) on flaamilainen julkisoikeudellinen elin, joka on oikeushenkilö. Se on perustettu 27.6.1990 tehdyllä päätöksellä, ja se toimii Vlaamse regeringin (flaaminkielisen yhteisön hallitus) alaisuudessa.
- 9 VFSIPH:n tavoitteena on vammaisten sosiaalisen integraation edistäminen muun muassa työelämässä. Tässä tarkoituksessa se toteuttaa tiettyjä toimia, joilla pyritään parantamaan näiden henkilöiden mahdollisuuksia työmarkkinoilla, ja se

tekee erityisesti kyseisten henkilöiden ammattikoulutusta koskevia aloitteita. VFSIPH itse ei anna ammattikoulutusta, vaan järjestää koulutustoiminnat alihankintoina yksityisoikeudellisten oikeushenkilöiden hoitamilta vammaisten ammatillisilta koulutus- ja kuntoutuskeskuksilta (jäljempänä koulutuskeskukset), jotka ovat VFSIPH:n hyväksymiä ja joita se tukee vammaisten ammatillisten koulutus- ja kuntoutuskeskusten hyväksymisestä ja niille myönnettävästä tuesta 22.4.1997 tehdyn flaaminkielisen yhteisön hallituksen päätöksen mukaisesti.

- 10 Koulutuskeskuksille myönnettävää VFSIPH:n tukea koskevassa Flanderin lain-säädännössä säädetään järjestelmästä, jonka mukaan koulutuskeskukset eivät saa korvausta niistä kuluista, joita niille on tosiasiallisesti aiheutunut VFSIPH:n lukuun suoritetuista koulutustoimista, vaan ne saavat tietyn kiinteän rahamäärän (jäljempänä myös kiinteä määrä). Edellä mainitun 22.4.1997 tehdyn päätöksen 11 §:n 1 momentissa määrätään, että ”kullekin keskukselle maksetaan tuki, jonka määrä on 550 000 Belgian frangia (BEF) jokaista koulutusohjelmaa ja vuotta kohti”. Kyseisen päätöksen 1 §:n 4 momentissa täsmennetään, että koulutusohjelma on ”toiminnallinen kokonaisuus, johon kuuluu 3 600 tuntia opetusta enintään 24 kuukauden aikana”, ja sen 8 §:ssä määrätään, että ”kukin vammaisen voi saada koulutusta ja avustajan enintään 3 600 varsinaisen tunnin ajaksi enintään 24 kuukauden pituisen ajanjakson aikana”. Kyseisen päätöksen 12 §:n ensimmäisessä kohdassa määrätään lisäksi, että ”kukin keskus voi 11 §:ssä tarkoitetun tuen lisäksi saada ’tarvikkeista aiheutuviin toimintakuluihin’ lisätuen, jonka määrä on 39 000 [BEF] jokaista koulutusohjelmaa ja vuotta kohti sellaisille koulutusohjelmille, jotka tähtäävät toimihenkilön pätevyyteen, ja jonka määrä on 26 000 [BEF] sellaisille koulutusohjelmille, jotka tähtäävät muissa ammateissa tarvittavaan pätevyyteen”.

- 11 Belgian kuningaskunnan pyynnöstä komissio hyväksyi 25.11.1994 tehdyllä päätöksellä K(94) 3059 ESR:n rahoitustuen myöntämisen flaaminkielisen yhteisön toimintaohjelmalle (nro 94.3040B3), joka kattoi 1.1.1994 ja 31.12.1999 välisen ajanjakson ja joka oli osa tavoitteen 3 saavuttamista koskevia yhteisön tukitoimia Belgiassa (flaaminkielinen yhteisö). Tähän päätökseen on sittem-

min — viimeksi 23.12.1999 tehdyllä komission päätöksellä K(99) 4286 — tehty useita muutoksia, joilla kyseisen tuen rahoitussuunnitelmaa on pyritty sopeuttamaan siten, että vuosittaiset indeksikorotukset ja kyseisten toimien tosiasiallinen toteuttaminen voidaan ottaa huomioon.

- 12 VFSIPH on määrätty sellaisten näihin toimintaohjelmiin liittyvien hankkeiden alkuunpanijaksi, joiden toteuttamiseen ovat osallistuneet muun muassa De Werkgaard- ja GOCI-nimiset koulutuskeskukset. VFSIPH on siis flaaminkielisen yhteisön välityksellä saanut näihin hankkeisiin yhteisön rahoitustukea edellä mainitun päätöksen K(94) 3059 mukaisesti.
- 13 Komissio toimitti 7.—11.12.1998 yhteensovittamisasetuksen 23 artiklan 2 kohdan mukaisen paikalla suoritettavan rahoitustarkastuksen (jäljempänä ensimmäinen tarkastus), joka koski kyseisessä toimintaohjelmassa tarkoitettujen useiden hankkeiden toimeenpanoa vuonna 1997. Tarkastus koski tutkimuksen nojalla valittuja hankkeita, ja se toimitettiin asianomaisissa koulutuskeskuksissa, myös De Werkgaardissa ja GOCI:ssa, ja se johti siihen, että VFSIPH tutki, miten hankkeita oli hoidettu.
- 14 Tämän tarkastuksen seurauksena VFSIPH osoitti 18.12.1998 päivätyllä kirjeellä komissiolle jo suoritettuja tilityksiä koskevan selittävän huomautuksen.
- 15 Komissio selvitti 29.12.1998 päivätyssä kertomuksessaan (jäljempänä ensimmäinen tarkastuskertomus), joka lähetettiin 18.2.1999 flaaminkielistä yhteisöä koskevia toimintaohjelmia hoitamaan nimetylle viranomaiselle, flaaminkielisen yhteisön ministeriölle, niitä säännönvastaisuuksia, jotka sen yksiköt olivat todenneet ensimmäisessä tarkastuksessa.

- 16 Afdeling Europa en Werkgelegenheid (Eurooppa- ja työllisyysosasto; jäljempänä AEW), jonka tehtäviin flaaminkielisen yhteisön ministeriössä kuuluvat kaikki ESR:oon liittyvät hallinnolliset tehtävät, lähetti tämän jälkeen 25.2.1999 päivätyllä kirjeellä VFSIPH:lle sitä koskevat tarkastuskertomuksen osat. VFSIPH:lle tähdennettiin, että sillä oli ennen 19.3.1999 mahdollisuus lähettää AEW:lle huomautuksensa, jotka toimitettaisiin komissiolle.
- 17 VFSIPH lähetti 16.3.1999 kirjalliset huomautuksensa AEW:lle.
- 18 AEW ilmoitti 5.5.1999 päivätyllä kirjeellä komissiolle AEW:n ja asianomaisten alkuunpanijoiden, myös VFSIPH:n, huomautukset ensimmäisestä tarkastuskertomuksesta.
- 19 AEW antoi tilintarkastustoimisto Deloitte & Touchen (D&T) tehtäväksi tutkia perusteellisesti De Werkgaard- ja GOCI-nimisten koulutuskeskusten vuonna 1997 toteuttamat toimet sekä sen hallinto- ja valvontajärjestelmän, jota VFSIPH oli soveltanut koulutuskeskuksiin samana vuonna.
- 20 Komissio ilmoitti 17.8.1999 päivätyllä kirjatulla kirjeellä yhteensovittamisasetuksen 24 artiklan 1 kohtaan viitaten Belgian viranomaisille aloittavansa menettelyn, joka liittyi kyseisille toimille ja/tai aloitteille myönnetyn ESR:n rahoitustuen mahdolliseen peruuttamiseen ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa havaittujen säännönvastaisuuksien vuoksi. Se kehotti niitä ilmoittamaan tästä kyseisille alkuunpanijoille ja lähettämään mahdolliset huomautukset kahden kuukauden kuluessa.
- 21 AEW ilmoitti 26.8.1999 päivätyllä kirjatulla kirjeellä VFSIPH:lle komission aikomuksesta aloittaa yhteensovittamisasetuksen 24 artiklan nojalla De Werk-

gaardin ja GOCI:n toteuttamiin VFSIPH:n hankkeisiin liittyvän yhteensä 15 327 449 BEF:n suuruisen määrän takaisinperintätoimet, ja kehotti sitä toimittamaan kirjalliset huomautuksensa viimeistään 1.10.1999.

- 22 VFSIPH lähetti 28.9.1999 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa AEW:lle.
- 23 D&T jätti 13.10.1999 lopullisen tilintarkastuskertomuksensa (jäljempänä D&T:n kertomus) AEW:lle, joka toimitti sen komissiolle 15.10.1999 kyseisten toimijoiden, myös VFSIPH:n, huomautusten kera.
- 24 Komissio toimitti 28.10.1999 toisen rahoitustarkastuksen tällä kertaa suoraan VFSIPH:ssä, ja tämä tarkastus koski kaikkia siihen liittyneitä koulutuskeskuksia ja vuosia 1997 ja 1998 (jäljempänä toinen tarkastus).
- 25 Komissio teki 31.1.2000 Belgian kuningaskunnalle osoitetun päätöksen (jäljempänä riidanalainen päätös), jolla se vähensi 638 859 eurolla päätöksessä K(94) 3059, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä K(99) 4286, tarkoitettulle flaaminkielisen yhteisön toimintaohjelmalle myönnetyn ESR:n rahoitustuen enimmäismäärää. Riidanalaisessa päätöksessä todetaan, että tämä vähennys koskee sen liitteessä mainittujen toimielinten ja/tai laitosten, myös VFSIPH:n ja De Werkgaard- sekä GOCI-nimisten koulutuskeskusten, toteuttamia toimia.
- 26 AEW ilmoitti VFSIPH:lle 21.2.2000 päivätyllä kirjatulla kirjeellä, että komissio oli 15.2.2000 päivätyllä kirjeellä pyytänyt sitä esittämään huomautuksensa toi-

seen tarkastukseen liittyvästä kertomuksesta (jäljempänä toinen tarkastuskertomus), ja kehotti VFSIPH:ta lähettämään sille mahdolliset huomautuksensa ennen 6.3.2000.

- 27 AEW lähetti 23.2.2000 päivätyllä ja 24.2.2000 vastaanotetulla kirjatulla kirjeellä VFSIPH:lle riidanalaisen päätöksen ja totesi, että sillä oli tämän päätöksen nojalla velvollisuus vaatia siltä 7 502 564 BEF:a (181 067 euroa toimintaohjelman hyväksymisajankohtana 25.11.1994).
- 28 Komissio ei vielä 29.1.2003 ollut päättänyt menettelyä, joka koski toisessa tarkastuskertomuksessa havaittuja säännönvastaisuuksia.

Riidanalainen päätös

- 29 Komissio totesi riidanalaisessa päätöksessä ensimmäisen tarkastuksen tuloksiin viitaten ensinnäkin, että kantaja oli rikkonut yhteensovittamisasetuksen 17 artiklaa, koska se oli ilmoittanut ESR:lle tilikaudelta 1997 De Werkgaardin ja GOCI:n esittämät todelliset kulut, vaikka se oli todellisuudessa maksanut näille pienemmät kiinteät määrät, ja koska se näin oli vaatinut ESR:lta liian suurta rahoitustukea, ja toiseksi, että GOCI:a koskevassa asiassa kantaja oli rikkonut ESR-asetuksen 2 artiklaa, koska se oli hyväksynyt GOCI:n osalta koulutustuntimäärät, jotka olivat liian suuria sen vuoksi, että pyhäpäivät ja lomapäivät oli rinnastettu koulutuspäiviin.

- 30 Riidanalaisen päätöksen seitsemännessä perustelukappaleessa komissio täsmentää, että ”tutkittuaan tuensaajien ja kyseisten hankkeiden alkuunpanijoiden esittämät huomautukset”, se ”on todennut, ettei niiden lausumia voida hyväksyä seuraavista, liitteessä mainituista syistä:

— (VFSIPH — GOCI ja De Werkgaard — — ovat) rikkoneet [yhteensovittamis]asetuksen 17 artiklaa

— (VFSIPH — GOCI — — ovat) rikkoneet [ESR-]asetuksen 2 artiklaa”.

- 31 Riidanalaisen päätöksen liitteessä esitetään seuraavasti ne ”syyt, joiden vuoksi hankkeiden toteuttajien ja/tai tehtävään nimettyjen viranomaisten huomautuksia ei voida hyväksyä”:

”VFSIPH on laskenut yhteisön tuen hankkeiden toteuttajien/ — — koulutuskeskusten todellisten kulujen perusteella. Tässä asiassa hakijana olevan VFSIPH:n todellisuudessa suorittamat menot jäävät kuitenkin pienemmiksi, sillä ne ovat 550 000 BEF (ennen indeksikorotuksia) sellaisen yhden koulutusmoduulin osalta, joka käsittää 1800 tuntia vuodessa, korotettuna 26 000 BEF:lla (työntekijöiden koulutus) tai 39 000 BEF:lla (toimihenkilöiden koulutus). Tämä vastaa todellisuudessa kulua, jonka määrä tosiasiallisesti annettussa työntekijöiden koulutuksessa on 320 BEF/tunti $[(550\,000 + 26\,000)/1\,800]$ ja tosiasiallisesti annettussa toimihenkilöiden koulutuksessa 327,22 BEF/tunti $[(550\,000 + 39\,000)/1\,800]$. Oikaisua tehtäessä on otettu huomioon VFSIPH:n tosiasiallisesti suorittamat määrät indeksikorotuksineen.

Koska VFSIPH kuitenkin ilmoittaa koulutuskeskuksille/hankkeiden toteuttajille aiheutuneet kulut maksamatta koulutuksesta aiheutuvan tuntikustannuksen erotusta, sen tilitys perustuu liian suuriin summiin, ja se vaatii siis ESR:lta liian suurta rahoitustukea eikä näin ota ollenkaan huomioon [yhteensovittamis]asetuksen 17 artiklaa (rahastosta maksettava enimmäistuki).

Edellä lausuttu koskee VFSIPH GOCI:n ja De Werkgaardin asioita.

Lisäksi GOCI-nimisen koulutuskeskuksen osalta on voitu todeta, että pyhä- ja lomapäivät on rinnastettu koulutuspäiviin. Tämä aiheuttaa 13 prosentin oikaisun VFSIPH:n hyväksymiin tunteihin [ESR-]asetuksen 2 artiklan ja nimetyin viranomaisen vuonna 1997 antamien ESR:n sääntöjen mukaisesti.”

- 32 Kyseisessä liitteessä on ”oikaisulaskelma”, joka on tehty ”VFSIPH:n ja nimetyin viranomaisen ilmoittamien määrien perusteella”. Tämän laskelman rakennetta voidaan kuvata seuraavalla tavalla.
- 33 Komissio ilmoittaa aluksi sen määrän, jonka kantaja on kiinteämääräisen tukijärjestelmän mukaisesti tosiasiallisesti maksanut kyseiselle koulutuskeskukselle (”myönnetty määrä”). Näin se ilmoittaa, että kantaja on myöntänyt De Werkgaardille 14 471 188 BEF:n suuruisen määrän 25:tä koulutusmoduulia varten ja GOCI:lle 26 635 331 BEF:n suuruisen määrän 45:tä koulutusmoduulia varten.
- 34 Sitten komissio ilmoittaa koulutuskeskusten tarjoamasta koulutuksesta niiden tuntien määrän, jotka kantaja itse on katsonut kelpoisiksi saamaan ESR:n tukea (”hyväksytyt tunnit”). Komissio pitää ESR:n tuen kannalta tukikelpoisina tun-

teina kantajan ”hyväksymiä tunteja”, kuitenkin siten, että GOCI:n osalta ”hyväksytyjä tunteja” vähennetään 13 prosentilla pyhä- ja lomapäiviä vastaavien tuntien poisjättämiseksi. Tukikelpoiset tunnit vahvistetaan näin De Werkgaardin osalta 17 563:ksi ja GOCI:n osalta 26 694:ksi.

- 35 Laskiessaan ”ESR:lle — — ilmoitettavaa tukikelpoista määrää” komissio kertoo ”myönnetyn määrän” kertoimella (jäljempänä jakokerroin), jolla pyritään vähentämään ESR:n rahoituksen määrää suhteessa tämän määrän siihen osaan, jonka komissio ei ole katsonut kuuluvan rahoituksen piiriin. Jakokerroin on molemmissa asioissa muodostettu tarkemmin ottaen siten, että tukikelpoisten tuntien määrä (17 563 ja 26 694) on suhteutettu koulutustuntien siihen määrään, jotka saadaan, kun ilmoitettujen koulutusmoduulien lukumäärä (25 ja 45) kerrotaan 1 800 tunnilla.
- 36 Komissio määrittää sen ESR:n tuen määrän, johon kantajalla oli oikeus (”suurin hyväksyttävissä oleva ESR:n tuki”), soveltaen ”ESR:lle ilmoitettavaan tukikelpoiseen määrään”, joka on saatu edellisessä kohdassa esitetyn laskentatavan mukaisesti (5 647 944 BEF ja 8 777 821 BEF), 45 prosentin laskentakantaa, joka vastaa nyt esillä olevassa asiassa sovellettavissa olevaa alhaisinta interventio-kantaa.
- 37 Palautettuaan ensin mieliin ESR:lle ”ilmoitetun määrän” ja ESR:n myöntämän tuen määrän (45 prosenttia ”ilmoitetusta määrästä”), komissio toteaa, että sekä De Werkgaardin että GOCI:n asioissa kantajan ESR:n tukena saama määrä ja määrä, jonka se oli samalla perusteella saamassa, ovat erisuuruisia, joten kantaja on saanut liikasuorituksen. Tämän liikasuorituksen määrä on De Werkgaardin asiassa 3 560 040 BEF ja GOCI:n asiassa 3 942 524 BEF, eli kaiken kaikkiaan edellä 27 kohdassa mainitut 181 067 euroa.

Oikeudenkäynti ja asianosaisten lausumat

- 38 Kantaja nosti tämän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.4.2000 jättämälläan kannekirjelmällä.
- 39 Kirjallinen käsittely päätettiin 1.12.2000.
- 40 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn, ja se pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimenpiteenä vastaajaa esittämään edellä 11 kohdassa mainitun, 23.12.1999 tehdyn päätöksensä K(99) 4286, ja molempia asianosaisia vastaamaan kirjallisesti muutamiin kysymyksiin. Asianosaiset ovat asetetuissa määräajoissa noudattaneet näitä pyyntöjä.
- 41 Asianosaisten suulliset lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin kuultiin 29.1.2003 pidetyssä istunnossa.
- 42 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

43 Vastaaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

44 Aluksi on huomautettava, että riidanalaisessa päätöksessä vähennetään ESR:n rahoitustukea toimintaohjelmalle nro 94.3040B3 638 859 eurolla, vaikka siinä katsotaan kantajan saaneen liिकासuorituksena vain 181 067 euroa. Näiden kahden määrän erotus, eli 457 792 euroa, käsittää summat, jotka kyseisen tuen toinen saaja on komission mukaan perusteettomasti saanut ESR:lta.

45 Kantaja vaatii lausumissaan riidanalaisen päätöksen kumoamista, rajaamatta kuitenkaan nimenomaisesti tätä vaatimusta sitä itseään koskevaan päätöksen osaan, joka kuitenkin yksin on sen kanteessa esitettyjen kanneperusteiden kohteena. Koska kantaja ei ole millään tavoin perustellut intressiään nostaa kanne komission päätöksen siitä osasta, joka koskee kyseisen tuen toista saajaa, sen vaatimukset on tältä osin jätettävä tutkittaviksi ottamatta.

Pääasia

- 46 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi ensinnäkin puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja olennaisen menettelymääräyksen rikkomiseen; toiseksi se vetoaa yhteensovittamisasetuksen 23 ja 24 artiklan rikkomiseen; kolmanneksi se vetoaa yhteensovittamisasetuksen 17 artiklan rikkomiseen; neljänneksi ESR-asetuksen 2 artiklan rikkomiseen; viidenneksi perusteluvollisuuden rikkomiseen; kuudenneksi EY 10 artiklaan kirjatun lojaalia yhteistyötä koskevan periaatteen loukkaamiseen; seitsemänneksi luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen; kahdeksanneksi oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen.

Puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja olennaisen menettelymääräyksen rikkomiseen perustuva ensimmäinen kanneperuste

Asianosaisten lausumat

- 47 Kantaja muistuttaa, että puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate edellyttää, että jokaiselle henkilölle, joka voi olla hänelle vastaisen päätöksen adressaattina, annetaan mahdollisuus tulla asianmukaisesti kuulluksi niistä tämän päätöksen perusteena olevista seikoista, jotka häntä vastaan on esitetty (asia T-450/93, Lisrestal ym. v. komissio, tuomio 6.12.1994, Kok. 1994, s. II-1177, 42 kohta). Kantajan mukaan komissio on nyt esillä olevassa asiassa loukannut tätä periaatetta kahdella tavalla. Se on ensinnäkin tehnyt riidanalaisen päätöksen antamatta kantajalle ensin mahdollisuutta esittää toista tarkastuskertomusta koskevia huomautuksia; toisaalta se ei ole ottanut huomioon ensimmäiseen tarkastukseen liittyvää D&T:n yksityiskohtaista kertomusta, jonka päätelmät olivat kantajalle edullisia.

- 48 Kantaja huomauttaa lisäksi, että yhteensovittamisasetuksen 24 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että tilanteessa, jossa toiminnan toteuttamiseen myönnetty rahoitustuki ei vaikuta perustellulta, komissio tekee aiheellisen tutkimuksen yhteistyöhön osallistumista noudattaen, pyytäen erityisesti asianomaista jäsenvaltiota tai muita tämän toiminnan täytäntöönpanoa varten nimeämiä viranomaisia esittämään havaintonsa määräajassa. Se väittää tältä osin, että tätä mahdollisuutta, jota oikeuskäytännössä pidetään sellaisena olennaisena menettelymääräyksenä, jonka noudattamatta jättäminen aiheuttaa toteutetun toimenpiteen pätemättömyyden (asia C-291/89, *Interhotel v. komissio*, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2257, 17 kohta ja asia C-304/89, *Oliveira v. komissio*, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2283, 21 kohta), ei annettu Belgian viranomaisille, koska toisen tarkastuksen tulokset ja kehoitus esittää niitä koskevat huomautukset esitettiin AEW:lle vasta 15.2.2000, eli riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen.
- 49 Kantaja korostaa, että vaikka komissio tässä päätöksessä viittaakin vain ensimmäiseen tarkastukseen, tämä päätös perustuu sekin todellisuudessa niihin seikkoihin, jotka komissio on todennut vasta toisessa tarkastuksessa. Juuri toinen tarkastus on saanut sen pohtimaan koulutuskeskusten kiinteämääräistä tukijärjestelmää, joka on riidanalaisessa päätöksessä katsottu yhteensovittamisasetuksen 17 artiklan vastaiseksi.
- 50 Ilman toista tarkastuskertomusta komissio ei olisi voinut päätyä niihin toteuksiin, joihin riidanalainen päätös tukeutuu. Arvioidessaan kyseisessä päätöksessä liiallisena pitämäänsä tuen määrää komissio on kantajan mukaan soveltanut muuta kuin sitä laskentatapaa, jota käytettiin ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa, eli nimenomaan toisessa tarkastuskertomuksessa käytettyä.
- 51 Kantaja huomauttaa D&T:n kertomuksesta, että sen toinen luku koskee VFSIPH:n konsolidoitua tarkastusta ja siinä pyritään muun muassa tarkistamaan, oliko sen soveltama järjestelmä kokonaisuudessaan sellainen, että se mahdollisti koulutuskeskusten tietojen asianmukaisen ilmaisemisen ESR:lle annettavassa ilmoituksessa. Se päättelee tästä, ettei komissio voinut jättää tätä kertomusta yksinkertaisesti vain huomiotta etenkin, kun ensimmäinen tarkastus oli kohdistunut hankkeisiin.

- 52 Vastaja toteaa noudattaneensa tarkoin yhteensovittamisasetuksen 24 artiklan 1 kohdassa säädettyä menettelyä ja edellä mainitussa asiassa Lisrestal ym. vastaan komissio mainittuja takeita lähettämällä sekä Belgian viranomaisille että useille asianomaisille (myös kantajalle ja GOCI:lle) 17.8.1999 päivätyn kirjeen, jossa niitä pyydettiin lähettämään huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa. Se lisää, että tätä ennen kaikille näille asianomaisille oli jo annettu mahdollisuus kommenttien esittämiseen ensimmäisestä tarkastuskertomuksesta.
- 53 Vastaja korostaa, että kantajan esittämä toista tarkastuskertomusta koskeva moite perustuu virheelliseen oletamaan siitä, että tämän kertomuksen sisällöllä olisi merkitystä riidanalaisen päätöksen kannalta katsoen. Viimeksi mainittu perustuu todellisuudessa yksinomaan ensimmäisen tarkastuksen ja sen jälkeen yhteensovittamisasetuksen 24 artiklassa mukaisessa menettelyssä suoritettujen tarkastuksen tuloksiin. Kaikki kyseisessä päätöksessä kuvatut säännönvastaisuudet (systemaattinen ero ESR:lle ilmoitettujen kulujen ja kantajan maksamien menojen välillä, lomapäiviltä ilmoitetut koulutustunnit jne.) oli nimittäin eritelty ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa.
- 54 Vastaja myöntää, että riidanalaisessa päätöksessä käytetyt luvut eroavat ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa esitetyistä, mutta se huomauttaa, että tämä on juuri seurausta kontradiktorisen periaatteen soveltamisesta, sillä se on ottanut huomioon kantajan ja AEW:n sille toimittamat ensimmäistä tarkastuskertomusta koskevat kommentit. Vastaja väittää ottaneensa päätöksessään huomioon kantajan vaatimuksesta indeksikorotukset, tarvikkeisiin liittyvät tuet ja sen ilmoittamat lopulliset määrät AEW:n 5.5.1999 päivätyn kirjeensä liitteessä esittämien tietojen mukaan.
- 55 Tehtyjen laskelmien osalta vastaja väittää, etteivät ensimmäisestä tarkastuskertomuksesta ilmenevät laskentatavat eroa riidanalaisessa päätöksessä olevista, vaan nämä laskelmat oli vain esitetty eri tavoin. Se toteaa, ettei kantaja ole esittänyt, millä tavoin kyseisessä päätöksessä olevat laskelmat muistuttavat toisessa tarkastuskertomuksessa esitettyjä laskelmia.

- 56 Vastaja täsmentää, ettei kantaja ole aivan oikeassa väittäessään, että ensimmäinen tarkastus on koskenut yksinomaan hankkeita. Kyse oli nimittäin ollut koko sen rahoitusvirran tutkimisesta, joka liittyi tarkastuksen perusteella valittuihin hankkeisiin, ja paino oli systemaattisesti pantu kantajaan.
- 57 Vastaja väittää lopuksi D&T:n kertomuksesta, että se koskee hankkeita, kun taas riidanalaisessa päätöksessä todettu systemaattinen ongelma ei liity koulutuskeskusten hankkeiden toteuttamiseen eikä ESR:n ilmoituksessa annettujen koulutuskeskuksia koskevien tietojen paikkansapitävyyteen, vaan kantajan ESR:lle antamassa ilmoituksessa ilmoittamiin, näistä hankkeista aiheutuneisiin menoihin ja näiden tietojen sekä kantajan koulutuskeskuksille todellisuudessa maksamien määrien väliseen eroon. Vastaja katsoo, että koska tätä kysymystä ei käsitellä D&T:n kertomuksessa, se voidaan jättää huomiotta kyseisellä päätöksellä sanktioidun säännönvastaisuuden osalta.
- 58 Vastajan mukaan D&T:n kertomuksessa on vain yksi tätä kysymystä koskeva kohta, eli 2.4.4 kohta, jossa esitetään lyhyesti komission vastaväitteet. D&T:n kommentit koskivat kuitenkin yksinomaan sitä seikkaa, että kantajan ilmoittamat kulut vastasivat koulutuskeskusten tosiasiallisesti esittämiä menoja, eikä siinä lausuttu sanaakaan kantajan menojen ja komissiolle annettujen ilmoitusten välisestä erosta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 59 Ensiksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen missä tahansa menettelyssä, jota käydään tiettyä henkilöä vastaan ja joka voi päättyä hänelle vastaiseen päätökseen, on yhteisön oikeuden perusperiaate, jota on noudatettava, vaikka tästä menettelystä ei olisi annettu mitään määräyksiä. Tämä periaate edellyttää, että henkilöille,

joille päätökset on osoitettu ja joiden etuihin ne merkittävästi vaikuttavat, annetaan mahdollisuus tulla asianmukaisesti kuulluiksi niistä tämän päätöksen perusteena olevista seikoista, jotka heitä vastaan on esitetty (asia C-32/95 P, komissio v. Lisrestal ym., tuomio 24.10.1996, Kok. 1996, s. I-5373, 21 kohta; asia C-462/98 P, *Mediocurso v. komissio*, tuomio 21.9.2000, Kok. 2000, s. I-7183, 36 kohta ja em. asia Lisrestal ym. v. komissio, tuomion 42 kohta).

60 Yhtä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komission päätös, jolla ESR:n myöntämää rahoitustukea vähennetään tai jolla se peruutetaan, saattaa koskea suoraan ja erikseen tämän tuen saajia ja olla heille vastainen siitä huolimatta, että kyseinen jäsenvaltio on ESR:n ainoa yhteistyökumppani hallinnollisessa menettelyssä. Vähentämis- tai peruuttamispäätöksen taloudelliset vaikutukset kohdistuvat nimittäin juuri tuensaajiin, sillä ne ovat lähtökohtaisesti vastuussa perusteettomien summien palauttamisesta (ks. vastaavasti em. asia Lisrestal ym. v. komissio, 43—48 kohta ja niissä mainittu oikeuskäytäntö).

61 Tästä seuraa, että komissio, joka yksin on oikeudellisessa vastuussa ESR:n tuensaajille tuen vähentämispäätöksestä, ei voi tehdä tällaista päätöstä antamatta näille ensin mahdollisuutta tulla asianmukaisesti kuulluiksi suunnitellun tuen vähentämisestä tai varmistumatta siitä, että niille on tällainen mahdollisuus annettu (ks. vastaavasti em. asia Lisrestal ym. v. komissio, tuomion 49 kohta ja asia T-72/97, *Proderec v. komissio*, tuomio 16.7.1998, Kok. 1998, s. II-2847, 127 kohta).

62 Toiseksi on muistutettava yhteisöjen tuomioistuimen jo katsoneen, että kun otetaan huomioon se keskeinen asema ja sen vastuun laajuus, joka asianomaisella jäsenvaltiolla on ESR:n rahoittaman koulutustoiminnan esittelyssä ja valvonnassa, tämän jäsenvaltion mahdollisuus esittää lopullista vähentämispäätöstä koskevat huomautuksensa ennen tämän päätöksen tekemistä on olennainen menettelymääräys, jonka noudattamatta jättäminen aiheuttaa tämän päätöksen

kumottavuuden (em. asiat Interhotel v. komissio, tuomion 17 kohta ja Oliveira v. komissio, tuomion 21 kohta).

- 63 Tämän jutun asiakirjoista ja muun muassa edellä olevista 14—18 ja 20—23 kohdasta ilmenee, että kantaja ja AEW on pidetty ajan tasalla ensimmäisen tarkastuksen tuloksista ja komission aikomuksesta vähentää ESR:n tukea tässä tarkastuksessa havaittujen säännönvastaisuuksien vuoksi, ja että niille on annettu tilaisuus esittää huomautuksia ensimmäisestä tarkastuskertomuksesta ja tästä aikomuksesta ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä.
- 64 Sen tarkistamiseksi, onko komissio pätevästi noudattanut velvollisuuksiaan, joihin kuului ensinnäkin siitä varmistuminen, että kantajalle oli annettu mahdollisuus tulla asianmukaisesti kuulluksi ennen kuin tässä asiassa tehtiin ESR:n rahoitustuen vähentämispäätös, ja toiseksi sen mahdollistaminen, että kyseinen jäsenvaltio saattoi menetellä samalla tavalla, on tutkittava kantajan esittämät kaksi väitettä, joista toisen mukaan D&T:n kertomus on jätetty huomiotta ja toisen mukaan toista tarkastuskertomusta ei annettu ennalta tiedoksi.
- 65 D&T:n kertomuksen huomiotta jättämisestä on todettava, ettei sillä missään tapauksessa ole loukattu kantajan puolustautumisoikeuksia. On nimittäin riidatonta, että ne teot, joihin kantajan on riidanalaisessa päätöksessä katsottu syyllistyneen, eivät perustu D&T:n kertomukseen (jonka esitti sitä paitsi AEW kyseisten toimijoiden vapauttamiseksi näistä syytteistä) eikä kantaja ole väittänyt eikä valittanut sitä, että sitä olisi estetty esittämästä huomautuksiaan tästä kertomuksesta.
- 66 Siltä osin kuin kyse on siitä, ettei toista tarkastuskertomusta ollut ennalta annettu tiedoksi, asiakirjoista ilmenee, että tämä kertomus, joka laadittiin 28.10.1999

suoritetun tarkastuksen jälkeen, lähetettiin 15.2.2000 päivätyllä komission kirjeellä ensin AEW:lle, ja tätä pyydettiin esittämään huomautuksensa siitä, ja tämän jälkeen AEW toimitti sen 21.2.2000 kantajalle. On siis kiistatonta, ettei AEW:lle eikä kantajalle annettu mahdollisuutta tulla kuulluiksi toisesta tarkastuskertomuksesta ennen 31.1.2000 tapahtunutta riidanalaisen päätöksen tekemistä.

- 67 Sen selvittämiseksi, onko kantajan puolustautumisoikeuksia ja yhteensovittamisasetuksen 24 artiklan 1 kohdassa säädettyä menettelymääräystä rikottu tässä asiassa, on syytä tutkia, saattoiko komissio pätevästi tehdä riidanalaisen päätöksen antamatta ensin kantajalle ja AEW:lle mahdollisuutta tulla kuulluiksi toiseen tarkastuskertomukseen sisältyvistä seikoista.
- 68 Vastaja väittää tältä osin, että ensimmäinen ja toinen tarkastus on toimitettu kahdessa toisistaan selvästi erillisessä menettelyssä. Riidanalainen päätös perustuu yksinomaan ensimmäisessä menettelyssä hankittuihin tietoihin, joista kantajaa oli kuultu kahteen otteeseen. Toisella tarkastuksella ei siis ollut mitään vaikutusta riidanalaiseen päätökseen.
- 69 On todettava, että ensimmäisessä tarkastuksessa pyrittiin tarkistamaan ESR:sta toimintaohjelman nro 94.3040B3 yhteydessä rahoitettujen, tutkimuksen perusteella valittujen tiettyjen koulutushankkeiden toimeenpano vuonna 1997. Tässä kussakin koulutuskeskuksessa suoritettussa tarkastuksessa oli komission mukaan ilmennyt kullekin hankkeelle ominaisia säännönmukaisuuksia, ja tämän lisäksi myös ”systemaattista” säännönmukaisuutta itse VFSIPH:ssa siinä tavassa, jolla se ilmoitti ESR:lle ESR:n rahoittamista hankkeista aiheutuneet menot.

- 70 Toinen tarkastus käynnistettiin tämän systemaattiseksi väitetyn säännönvastaisuuden havaitsemisen jälkeen ja se koski näin ollen itse VFSIPH:ta ja kaikkia niitä hankkeita, joihin se oli pyytänyt ESR:n rahoitusta.
- 71 Toisessa tarkastuskertomuksessa selvitetään siis sen tilintarkastuksen tulokset, jossa komission yksiköt tarkastivat kaikki VFSIPH:n ESR:lle toimittamat menoilmoitukset vuosilta 1997 ja 1998, ja se on siis laajempi kuin ensimmäinen tarkastuskertomus, joka koski ainoastaan tiettyjä vuonna 1997 toteutettuja koulutushankkeita. Toisessa kertomuksessa on kuitenkin viittauksia De Werkgaard- ja GOCI-nimisten koulutuskeskusten vuonna 1997 toteuttamiin hankkeisiin, jotka olivat olleet ensimmäisen tarkastuksen kohteina.
- 72 Näin ollen on huomautettava, että kantaja perustaa lausumansa olennaisesti väitteeseen, jonka mukaan komissio on riidanalaisessa päätöksessä käyttänyt ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa käytetystä laskentamenetelmästä eroavaa menetelmää laskeessaan liialliseksi väitetyn tuen määrää, toisin sanoen juuri sitä, jota toisessa tarkastuskertomuksessa käytettiin. Näin ollen se pyrkii väitteellään, jonka mukaan toista tarkastuskertomusta ei ollut ensin annettu tiedoksi, saamaan pääasiallisesti todetuksi, ettei niitä seikkoja, jotka lopulta saivat komission pitämään tukea liiallisena, ole käsitelty kontradiktorisesti. Tämä käy lisäksi ilmi siitä päätelmästä, jonka kantaja esittää vastineensa liitteessä 2 ja jossa se valittaa siitä, ettei komissio ollut antanut sille edeltä käsin mahdollisuutta esittää huomautuksiaan tässä päätöksessä (eikä ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa) esitetyistä seikoista, joiden nojalla määritettiin ESR:lle ilmoitettava tukikelpoinen määrä ("niiden tukien määrä, jotka VFSIPH on myöntänyt koulutustunneille, jotka voivat saada ESR:n tukea") soveltamalla myönnettyyn määrään jakokerrointa, jonka nimittäjässä oli "niiden tuntien enimmäismäärä, jotka voidaan antaa (45 000)" eikä "todellisuudessa annettujen tuntien" määrää (21 342).
- 73 Kantaja on lisäksi esittänyt sellaisia konkreettisia seikkoja, jotka osoittavat, että toisessa tarkastuskertomuksessa ja riidanalaisessa päätöksessä on tietojen erilaisesta esittämistavasta huolimatta käytetty samaa menetelmää, jonka mukaan se

tukikelpoinen määrä, joka ESR:lle olisi pitänyt ilmoittaa, on määritetty huomioimalla ainoastaan se osa koulutuskeskuksille myönnetyistä määristä, joka on yhtä suuri kuin todellisuudessa annettujen tukikelpoisten tuntien ja sen tulon suhde, joka on saatu kertomalla ilmoitettujen koulutusmoduulien lukumäärä 1 800 tunnilla. Vastaaaja ei myöskään ole kiistänyt sitä, etteivätkö näille kahdelle edellä mainitulle toimelle ominaiset lähestymistavat olisi samanlaisia.

- 74 Sitä vastoin komissio kiistää sen, että riidanalaisessa päätöksessä käytettäisiin erilaista liिकासuorituksen laskentatapaa kuin ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa. Ainoat merkittävät erot näiden kahden toimenpiteen välillä liittyivät laskennan tuloksiin ja johtuivat juuri siitä, että vastaaaja oli riidanalaisessa päätöksessä hyväksynyt ne lopulliset tiedot, jotka AEW oli antanut komissiolle 5.5.1999 päivätyyn kirjeeseensä (mainittu edellä 18 kohdassa) liittämässään huomautuksissa, joissa toistettiin pääasiallisesti ne huomautukset, jotka kantaja itse oli 16.3.1999 päivätyllä kirjeellä (mainittu edellä 17 kohdassa) lähettänyt AEW:lle.
- 75 Tältä osin on syytä todeta, että koska komissio moittii riidanalaisessa päätöksessä kantajaa siitä, että se on vaatinut ESR:lta liikaa tukea, liिकासuorituksen laskentatapa on tämän väitteen perustaksi esitettyjen perusteluiden olennainen osa. Tästä seuraa, että puolustautumisoikeuksien, samoin kuin perusteluvollisuudenkin (ks. tältä osin jäljempänä 99 kohta ja sitä seuraavat kohdat) kumoaminen on tarkistettava myös käytetyn laskentatavan osalta.
- 76 Kun riidanalaisen päätöksen liitteessä olevaa "oikaisulaskelmaa" ja ensimmäistä tarkastuskertomusta verrataan keskenään, voidaan havaita, että liिकासuorituksen määrän laskennassa saadut tulokset eroavat huomattavasti toisistaan näissä kahdessa asiakirjassa ja että tällaisen kantajalle epäedullisen erotuksen ei voida vastaaajan väittämin tavoin katsoa aiheutuneen yksinomaan siitä, että toimielin oli hyväksynyt AEW:n toimittamat tiedot.

- 77 Kuten alla olevasta taulukosta ilmenee, näissä kahdessa asiakirjassa esitetään erilaiset luvut kaikista huomioon otettavista seikoista, kantajan ”hyväksymiä tunteja” ja De Werkgaardin asiaa koskevia ”tukikelpoisia tunteja” lukuun ottamatta.

		De Werkgaard		GOCI	
		Ensimmäinen kertomus	Riidanalainen päätös	Ensimmäinen kertomus	Riidanalainen päätös
1	ESR:lle ilmoitettu tukikelpoinen määrä	14 002 094	13 559 144	20 299 171	17 538 985
2	Koulutuskeskukselle myönnetty määrä	13 750 000	14 471 188	24 750 000	26 635 331
3	VFSIPH:n hyväksymät tunnit	17 563	17 563	30 164	30 164
4	Tukikelpoiset tunnit	17 563	17 563	30 164	26 694
5	Myönnetyllä määrällä tuetut tunnit	21 342	45 000	66 918	81 000
6	Jakokerroin	17 563/ 21 342	17 563/ 45 000	30 164/ 66 918	26 694/ 81 000
7	Ilmoitettava tukikelpoinen määrä	11 315 305	5 647 944	11 156 325	8 777 821
8	VFSIPH:n saama tuki	6 300 942	6 101 615	9 134 627	7 892 543
9	VFSIPH:lle maksettava tuki	(5 091 887)	2 541 575	(5 020 346)	3 950 019
10	Liikasuoritus	1 209 055	3 560 040	4 114 281	3 942 524

Sulkeissa olevat luvut eivät ole asiakirjasta, vaan ne on saatu siten, että 45 prosentin suuruisista interventiokantaa on sovellettu ilmoitettavaan tukikelpoiseen määrään

- 78 Vaikka ESR:lle ilmoitettu tukikelpoisten menojen määrä (taulukon 1 rivi) ja kantajan koulutuskeskuksille myöntämä määrä (taulukon 2 rivi), sellaisina kuin ne ilmenevät riidanalaisesta päätöksestä, ovat yhtä suuret niiden määrien kanssa, jotka AEW ja kantaja ilmoittivat edellä 74 kohdassa tarkoitetuissa huomautuksissaan, on syytä todeta, että riidanalaisessa päätöksessä käytetyn jakokertoimen (taulukon 6 rivi) nimittäjä on huomattavasti suurempi kuin ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa, koska tämä nimittäjä on noussut 21 342:sta 45 000:een De Werkgaardin osalta ja 66 918:sta 81 000:een GOCI:n osalta.

- 79 Komissio oli ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa nimittäin käyttänyt jakokerronta, jonka osoittajaan oli merkitty ne koulutuskeskuksen antamat koulutustunnit, joille ESR:n tukea voitiin saada, ja nimittäjään koulutuskeskuksen antamien niiden koulutustuntien kokonaismäärä, joita toimitelien katsoi tuetun VFSIPH:n koulutuskeskukselle myöntämällä kiinteällä määrällä.
- 80 Ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa komissio perusteli näin suurten jakokerrontien nimittäjien soveltamista kantajan koulutuskeskuksille myöntämiin kokonaismääriin sillä, että kyseisillä määrillä pyrittiin tukemaan koulutustunteja, joille voitiin myöntää ESR:n tukea, minkä lisäksi niillä pyrittiin tukemaan myös niitä koulutustunteja, joiden määrä ylitti 1 800 tunnin vuosittaisen enimmäismäärän tai jotka oli annettu oppilaille, joita VFSIPH ei ollut ESR:lle annetuissa ilmoituksissa ottanut huomioon.
- 81 Kun komissio on riidanalaisessa päätöksessä käyttänyt lukuja 45 000 ja 81 000 jakokertoimien nimittäjässä, se ei ole pelkästään oikaissut koulutuskeskusten antamien koulutustuntien kokonaismäärää ylöspäin, minkä nojalla olisi vielä voitu päätellä riidanalaisessa päätöksessä ja ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa käytetyn laskentatavan olleen samanlaisia, vaan se on ottanut käyttöön aivan erilaisen parametrin, jota AEW ja kantaja eivät olleet suositelleet huomautuksissaan. Kuten viimeksi mainittu on perustellusti todennut esittäen esimerkiksi De Werkgaardin asiaan liittyvän laskelman, VFSIPH:n myöntämää kokonaismäärää ei ole enää riidanalaisessa päätöksessä vähennetty koulutuskeskuksen tosiasiallisesti antamien koulutustuntien kokonaismäärästä (kuten ensimmäisessä kertomuksessa oli tehty), eli 21 342 tunnista, vaan niiden tuntien enimmäismäärästä, jotka voitiin pitää, ja joka on yhtä suuri kuin 25 koulutusmoduulia kerrottuna 1 800 tunnilla, eli 45 000 tuntia.
- 82 Vaikka ESR:lle ilmoitetun määrän ja koulutuskeskuksille myönnetyn määrän oikaisu, jotka toimitettiin AEW:n ilmoittamien lopullisten tietojen perusteella, olivat sen suuntaisia, että ne aiheuttivat ensimmäisestä tarkastuskertomuksesta

ilmenevän tuen ylijäämän vähentymisen, on ilmennyt, että riidanalaisessa päätöksessä tämä ylijäämä (taulukon 10 rivi) on pääasiallisesti jakokertoimien nimittäjän huomattavan korottamisen vuoksi melkein kolminkertaistunut De Werkgaardin asiassa (1 209 055 BEF:sta 3 506 040 BEF:iin) ja on GOCI:n asiassa pienentynyt vain vähän (4 114 281 BEF:sta 3 942 524 BEF:iin). Jos komissio sitä vastoin olisi tehnyt laskelmansa AEW:n antamien lopullisten tietojen perusteella ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa vahvistamiaan jakokertoimia muuttamatta, lopputulokset olisivat olleet paljon edullisempia kantajalle.

- 83 Näin ollen on todettava, että riidanalaisessa päätöksessä on yksi sellainen seikka, joka on ratkaiseva tutkittaessa väitetyin liिकासuorituksen olemassaoloa ja laajuutta (toisin sanoen jakokerrointen nimittäjässä käytetty arvo), ja joka ei ilmene ensimmäisestä tarkastuskertomuksesta eikä AEW:n ja kantajan hallinnollisessa menettelyssä esittämistä huomautuksista ja jota komissiolla ei siis ollut oikeutta käyttää kantajan vahingoksi antamalla tälle ja AEW:lle ensin mahdollisuutta esittää asiaa koskevat huomautuksensa.
- 84 Nyt esillä olevassa asiassa ei ole syytä pohtia sitä, onko tällä virheellisellä menettelyllä saattanut olla erityinen vaikutus riidanalaiseen päätökseen sen oikeuskäytännön mukaisesti, jossa edellytetään tällaisen ehdon täyttymistä, jotta puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta voisi seurata riidanalaisen päätöksen kumoaminen (asia C-142/87, Belgia v. komissio, tuomio 21.3.1990, Kok. 1990, s. I-959, Kok. Ep. X, s. 387, 48 kohta ja asia C-191/98, Tzoanos v. komissio, tuomio 18.11.1999, Kok. 1999, s. I-8223, 34 kohta).
- 85 Kun otetaan huomioon yhtäältä se, että riidanalaisen päätöksen perusteluja on vaikea ymmärtää, mitä selitetään tarkemmin tutkittaessa perusteluvollisuuden noudattamatta jättämistä koskevaa viidettä kanneperustetta (ks. jäljempänä 99 kohta ja sitä seuraavat kohdat), ja toisaalta se oikeuskäytäntö, jossa komissiolle annetaan laaja harkintavalta, kun se arvioi monitahoisia tosiseikkoja ja

kirjanpidollisia seikkoja vähentääkseen mahdollisesti ESR:n tukea (yhdistetyt asiat T-180/96 ja T-181/96, *Mediocurso v. komissio*, tuomio 15.9.1998, Kok. 1998, s. II-3477, 120 kohta; yhdistetyt asiat T-194/97 ja T-83/98, *Branco v. komissio*, tuomio 27.1.2000, Kok. 2000, s. II-69, 76 kohta ja asia T-80/00, *Associação Comercial de Aveiro v. komissio*, tuomio 14.5.2002, s. II-2465, 51 kohta), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kykene ratkaisemaan kysymystä siitä, oliko komissiolla velvollisuus tehdä tekemänsä päätös.

- 86 Näin ollen ollen puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja olennaisen menettelymääräyksen rikkomiseen perustuva ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä edellä esitetyistä seikoista aiheutuvin rajoituksin.

Perusteluvollisuuden noudattamatta jättämiseen perustuva viides kanneperuste

Asianosaisten lausumat

- 87 Kantaja väittää, että komissio ei ole riittävästi perustellut riidanalaista päätöstä, joten se on näin rikkonut EY 253 artiklaa.

- 88 Kantaja huomauttaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan perusteluvollisuudella on erityinen ulottuvuus silloin, kun komission on tehtävä päätös, jolla vähennetään jo maksetun tuen määrää. Se viittaa tältä osin edellä mainitussa asiassa *Lisrestal ym. vastaan komissio* annettuun tuomioon (52 kohta), jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että päätöksessä, jolla komissio vähentää alun perin myönnettyä tukea, mistä on vakavia seurauksia hakijoille, on selvästi ilmaistava ne syyt, joiden nojalla tuen vähentäminen alun perin hyväksytystä määrästä on perusteltua.

- 89 Kantaja huomauttaa tältä osin ensinnäkin, että komissio rajoittuu riidanalaisessa päätöksessä lyhyesti luettelemaan havaintonsa eikä ilmoita selvästi, miksi se on hylännyt kantajan ensimmäisestä tarkastuskertomuksesta ja D&T:n kertomuksesta esittämät huomautukset.
- 90 Toiseksi komissio on myöskin jättänyt ilmoittamatta ne syyt, joiden vuoksi toista tarkastuskertomusta ei kannattanut ottaa huomioon riidanalaisesta päätöksestä tehtäessä.
- 91 Kolmanneksi kantaja väittää, ettei komissio ole perustellut sen kiinteämääräisen tukijärjestelmän hylkäämistä eikä ilmaissut, millä tavoin se tulkitisi yhteensovittamisasetuksen 17 artiklaa.
- 92 Neljänneksi riidanalaisessa päätöksessä esitetyistä seikoista on melkein mahdotonta päätellä, millaista menetelmää komissio oli käyttänyt päätyessään siihen, että tukea oli maksettu liikaa.
- 93 Kantaja lisää lopuksi, että nämä komission laiminlyönnit ovat sitäkin vakavampia, kun otetaan huomioon, että riidanalaisen päätöksen taustalla oleva päättely ei vastaa ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa esitettyä ja ettei toimielin voinut päätöstään perustellakseen tyytyä tämän kertomuksen tuloksiin, koska sillä täytyi olla epäilyksiä sen suhteen siitä syytä, että se oli päättänyt toimituttaa toisen tarkastuksen tutustuttuaan D&T:n kertomukseen.
- 94 Vastaja kiistää nämä väitteet toden, ettei missään edellytetä, että päätöksessä yksilöitäisiin kaikki asian kannalta merkitykselliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat. Tutkittaessa, ovatko jonkun päätöksen perustelut riittävät, on otettava

huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki kyseistä alaa sääntelevät oikeussäännöt (asia C-122/94, komissio v. neuvosto, tuomio 29.2.1996, Kok. 1996, s. I-881, 29 kohta ja asia C-278/95 P, Siemens v. komissio, tuomio 15.5.1997, Kok. 1997, s. I-2507, 17 kohta). Se toteaa tältä osin, että koska tukikannoilla on rakennerahastojen hoidossa ratkaiseva osa, on syytä olettaa, että jäsenvaltioissa rakennehankkeet toimeenpaneva henkilöstö on laajasti tottunut noudattamaan tätä kantaa, mikä madaltaa vaadittaville perusteluille asetettua kynnystä vähentämisen teknisten näkökohtien osalta.

95 Vastaajan mukaan päätöksestä ilmenee joka tapauksessa selvästi, mistä säännönvastaisuudet muodostuvat ja mihin lukuihin se perustuu, ja siinä ilmaistaan siis selvästi tuen pienentämisen perusteina olevat syyt. Riidanalaisen päätöksen liitteessä vastaaja on nimittäin kuvannut kantajan soveltamaa järjestelmää ja selittänyt, miksi tämä järjestelmä on yhteensoveltumaton yhteensovittamisasetuksen 17 artiklan kanssa. Se lisää, että virkkeestä "[VFSIPH:n] tilitys perustuu liian suuriin summiin, ja se vaatii siis ESR:lta liian suurta rahoitustukea" ilmenee, että päätöksessä tarkoitetaan tukikannan noudattamatta jättämistä. Lisäksi se korostaa, että päätöksen seitsemännessä perustelukappaleessa viitataan nimenomaisesti ESR-asetuksen 2 artiklaan, jossa, kun sitä luetaan yhdessä menojen syntymistä koskevan yleiskäsitteen kanssa (yhteensovittamisasetuksen 21 artikla), edellytetään a priori kiinteämääräisten järjestelmien hylkäämistä.

96 Vastaaja toteaa vielä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asiassa T-182/96, Partex vastaan komissio, 16.9.1999 antamassaan tuomiossa (Kok. 1999, s. II-2673, 76—78 kohta) katsonut, että kansallisten viranomaisten aikaisemmilla toimenpiteillä voidaan katsoa täydennettävän vähentämispäätöksen perusteluja, jos kyseisessä päätöksessä viitataan tähän toimenpiteeseen selvästi ja jos tuensaaja on voinut siihen tutustua. Tämä päättely pätee sitäkin suuremmalla syyllä ensimmäiseen tarkastuskertomukseen, josta kantaja on voinut esittää mielipiteensä ja johon riidanalaisen päätöksen viidennessä perustelukappaleessa selvästi viitataan. Kyseisen päätöksen perustelujen riittävyyttä

arvioitaessa olisi siis myös otettava huomioon tämä kertomus, jossa kyseinen säännönvastaisuus ilmaistaan selvin sanoin siten, että käytetyt sanonnat vastaavat sanontoja, joita käytettiin tässä samassa päätöksessä sekä 17.8.1999 päivätyssä kirjeessä (ks. edellä 20 kohta), jossa komissio oli uudelleen esittänyt näkemyksensä havaituista säännönvastaisuuksista.

- 97 Toisen tarkastuskertomuksen ja D&T:n kertomuksen osalta vastaaja toistaa jo esittämänsä väitteen, jonka mukaan nämä kertomukset eivät ole merkityksellisiä riidanalaisen päätöksen laillisuutta tutkittaessa.
- 98 Vastaaja huomauttaa lopuksi, että tähän päätökseen on liitetty ne tarkat laskelmat, jotka olivat aiheuttaneet De Werkgaardin ja GOCI:n toteuttamia hankkeita koskevat vähentämiset. Kantaja ei ole täsmentänyt, miltä osin nämä laskelmat ovat ylimalkaisia tai virheellisiä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 99 Ensiksi on tutkittava tämän kanneperusteen neljäs osa, jossa kantaja valittaa sitä, että riidanalaisessa päätöksessä esitetyistä seikoista on melkein mahdotonta päätellä, millaista menetelmää komissio oli käyttänyt päätyessään siihen, että tukea oli maksettu liikaa.
- 100 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätöksentekijällä on velvollisuus perustella yksittäispäätös sen vuoksi, että asianosainen saisi riittävät tiedot siitä, onko päätös perusteltavissa, vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa, ja sen vuoksi, että yhteisöjen tuomioistuimet voivat tarkistaa päätöksen laillisuuden. Tämän velvollisuuden ulottuvuus riippuu kyseisen toimen luonteesta sekä siitä asiayhteydestä, jossa päätös

on tehty (asia 32/86, Sisma v. komissio, tuomio 7.4.1987, Kok. 1987, s. 1645, 8 kohta; asia C-181/90, Consorgan v. komissio, tuomio 4.6.1992, Kok. 1992, s. I-3557, 14 kohta; asia C-189/90, Cipeke v. komissio, tuomio 4.6.1992, Kok. 1992, s. I-3573, 14 kohta; asia T-85/94, Branco v. komissio, tuomio 12.1.1995, Kok. 1995, s. II-45, 32 kohta; em. asia Partex v. komissio, tuomion 73 kohta ja em. asia Associação Comercial de Aveiro v. komissio, tuomion 35 kohta).

- 101 Koska ESR:n alun perin myöntämän tuen vähentämispäätöksestä on vakavia seurauksia muun muassa tuensaajalle, päätöksessä on selvästi kerrottava ne perusteet, jotka oikeuttavat tuen vähentämisen alun perin myönnetystä määrästä (em. asia Consorgan v. komissio, tuomion 18 kohta; em. asia Cipeke v. komissio, tuomion 18 kohta; em. asia Lisrestal ym. v. komissio, tuomion 52 kohta; em. asia Branco v. komissio, tuomion 33 kohta; em. asia Partex v. komissio, tuomion 74 kohta ja em. asia Associação Comercial de Aveiro v. komissio, tuomion 36 kohta). Tämän päätöksen perustelujen on lisäksi oltava sellaiset, että tuensaaja voi saada tietoonsa myös vähennyksen laskentatavan (ks. tämän suuntaisesti em. asia Consorgan v. komissio, tuomion 22—24 kohta ja em. asia Cipeke v. komissio, tuomion 21 ja 22 kohta).
- 102 Tältä osin on syytä todeta, että vaikka tässä asiassa riidanalaisessa päätöksessä annetaankin ymmärtää, että kantaja oli ilmoittanut ESR:lle määriä (koulutuskeskusten todellisuudessa esittämät kulut), jotka ylittivät ne (kiinteät) määrät, jotka se oli todellisuudessa myöntänyt koulutuskeskuksille, siinä ei kuitenkaan riittävän selvästi esitetä sitä päättelyä, jonka perusteella komissio on katsonut, että ilmoitetut määrät ylittivät myönnetty määrät.
- 103 On syytä huomata, että riidanalaisen päätöksen liitteessä olevien tietojen mukaan kantajan koulutuskeskuksille myöntämät määrät ylittävät ESR:lle ilmoitetut määrät (De Werkgaardille myönnetty 14 471 188 BEF, ESR:lle ilmoitettu 13 559 144 BEF, GOCI:lle myönnetty 26 635 331 BEF, ESR:lle ilmoitettu 17 538 985 BEF).

- 104 Kun komissio on kunkin asian osalta määrittänyt, mikä on se tukikelpoinen määrä, joka VFSIPH:n oli ESR:lle ilmoitettava, se ei ole ottanut huomioon koulutuskeskuksille myönnettyjä kokonaismääriä, vaan se on jättänyt osan huomiotta soveltamalla jakokerrointa.
- 105 Näin ollen komission olisi pitänyt EY 253 artiklan mukaisesti esittää päätöksessään selvästi ne syyt, joiden vuoksi se piti tarpeellisena olla ottamatta huomioon niitä kokonaismääriä, jotka kantaja oli myöntänyt koulutuskeskuksille, ja soveltaa näihin määriin käyttämiään jakokertoimia.
- 106 On todettava, että komissio ei ole noudattanut tätä velvollisuutta, koska se ei ole muun muassa riidanalaisessa päätöksessä sen enempää kuin tämän oikeudenkäynninkään aikana ilmoittanut syytä, jonka vuoksi se vahvisti jakokertoimien nimittäjät De Werkgaardin asiassa 45 000:een ja GOCI:n asiassa 81 000:een, sillä riidanalaisen päätöksen tekstistä voidaan todeta ainoastaan, että nämä luvut on saatu kertomalla kantajan kussakin asiassa ilmoittamien koulutusmoduulien määrä 1 800 tunnilla.
- 107 Riidanalaisen päätöksen liitteessä esitettyjen perusteluiden kahdessa ensimmäisessä kohdassa mainittua koulutuksen tuntikustannusta koskeva suhteellisen epäselvä esitys, jonka merkitystä ja tärkeyttä vastaaja ei ole oikeudellisesti riittävällä tavalla täsmentänyt vastatessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin, ei tarjoa lisäselvyyttä asiaan. Päin vastoin se näyttää jopa olevan ristiriidassa ”oikaisulaskelmassa” esitettyjen tietojen kanssa. Komissio toteaa nimittäin tässä esityksessään, että koulutuskustannuksen määrä yhtä tosiasiallisesti annettua tuntia kohti on ollut 320 BEF De Werkgaardin osalta (työntekijöiden koulutus), mutta jos De Werkgaardille myönnetty määrä, sellaisena kuin se on otettu tähän laskelmaan (14 471 188 BEF), jaetaan tämän koulutuskeskuksen todellisuudessa antamien tuntien lukumäärällä (21 342 tuntia

ensimmäisen tarkastuskertomuksen ja kantajan mukaan, vastaaja ei ole kiistänyt tätä lukua), se kustannus, joka kantajalle on aiheutunut kutakin todellisuudessa annettua tuntia kohti, oli 678,06 BEF, eli selvästi enemmän kuin 320 BEF.

108 Komissio on eräeseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen antamassaan vastauksessa rajoittautunut väittämään, että ottamalla jakokerrointen nimittäjään luvut 45 000 ja 81 000 se on ainoastaan pitäytynyt niihin valintoihin, jotka flaaminkielisen yhteisön hallitus oli tehnyt 22.4.1997 tehdystä päätöksessä, jossa määrätään koulutuskeskusten kiinteämääräisestä tukijärjestelmästä.

109 Pelkän tuohon asetukseen ja tuohon järjestelmään tehdyn viittauksen nojalla ei kuitenkaan yksistään voida ymmärtää sitä ajatuksenkulkua, jota riidanalaisessa päätöksessä on noudatettu. Tältä osin on syytä muistuttaa, että komissio on ensimmäisessä tarkastuskertomuksessa, muistutettuaan ensin koulutuskeskusten kiinteämääräisen tukijärjestelmän siitä ominaispiirteestä, jonka nojalla "VFSIPH:n osalta koulutuskustannukset rajoittuvat 550 000 BEF:n suuruiseen kiinteään määrään kutakin koulutusmoduulia kohti — — ja koulutustuntien enimmäismäärä on 1 800 tuntia vuodessa", kuitenkin voinut käyttää jakokerrointen nimittäjässä edellä 106 kohdassa mainitun arvon sijasta aivan muuta arvoa, toisin sanoen kyseisen koulutuskeskuksen todellisuudessa antamia tunteja.

110 Tästä samasta syystä vastaaja ei voi väittää, että se ajatuksenkulku, joka on "oikaisulaskelmassa" sovellettujen jakokerrointen nimittäjien vahvistamisen perustalla, ilmeni ensimmäisestä tarkastuskertomuksesta sen enempää kuin 17.8.1999 päivätystä kirjeestäkään, jossa toimitettiin pidättyä viittaamaan kyseiseen kertomukseen muuttamatta mitenkään sen sanamuotoa.

111 On siis syytä päätellä, että riidanalaisen päätöksen perusteluissa, vaikka niitä arvioitaessa otettaisiin vastaajan esittämien tavoin huomioon niiden asiayhteys,

oikeussäännöt ja aikaisemmat toimenpiteet, ei selvästi esitetä sitä ajatuksenkulkua, jonka perusteella komissio on määrittänyt ne tukikelpoiset määrät, jotka kantaja on maksanut kyseisille koulutuskeskuksille kiinteämääräisen tukijärjestelmän mukaisesti, ja jonka perusteella se siis on voinut katsoa, että nämä määrät olivat pienempiä kuin ne määrät, jotka kantaja oli ilmoittanut tukikelpoisina ESR:lle.

- 112 Tämä perusteluvollisuuden loukkaamiseen perustuvan kanneperusteen neljäs osa on näin ollen hyväksyttävä.
- 113 Kaikki edellä lausuttu huomioon ottaen riidanalainen päätös on kumottava, koska siinä vähennetään 181 067 euron suuruisella määrällä kantajalle myönnettyä ESR:n tukea, eikä kantajan esittämiä muita väitteitä ja kanneperusteita ole tarpeen tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

- 114 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, koska kantaja on sitä vaatinut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kumotaan 31.1.2000 tehty komission päätös K(2000) 36, jolla vähennettiin Euroopan sosiaalirahastosta belgialaiselle toimintaohjelmalle (flaaminkielinen yhteisö) yhteisön tavoitteen nro 3 toteuttamiseksi myönnetyn tuen hyväksymisestä 25 päivänä marraskuuta 1994 tehdyllä päätöksellä K(1994) 3059 alun perin myönnetyn rahoitustuen määrää, koska sillä pienennetään 181 067 euron suuruisella määrällä Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicapille myönnettyä Euroopan sosiaalirahaston tukea.
- 2) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tiili

Mengozzi

Vilaras

Julistettiin Luxemburgissa 9 päivänä heinäkuuta 2003.

H. Jung

V. Tiili

kirjaaja

neljännen jaoston puheenjohtaja